

В Сливенско (край с. Ичера) е известно изворче, свързано с името на войводата. Съхранено е вярването, че водата му е лековита. Но за отбелязване е, че според преданието тя става лековита след като с нея измива раните си героя. Това е необходимият за фолклорното съзнание елемент на митологизация – начин, по който най-точно е изразено отношението към народния герой.

Така разгледани песните и преданията за Хаджи Димитър и Стефан Караджа в цялото си сюжетно многообразие, в многовариантността си, представляват цялостен цикъл във фолклорната традиция на Сливенско. С разнообразие на мотиви и сюжети от класическия епос, развити и обогатени от хайдушката песен, народният певец създава своеобразна хроника на жизнения им път и дело. В песните на този цикъл вярно е уловен и точно пресъздаден историческият развой на бореца за свобода в изграждането на образите на двамата герои, които по свой личностен път са стигнали до святата идея, обединила края на живота им под едно знаме с ясното съзнание за смисъла на тази борба. Това съзнание на революционер е дало право на Хаджи Димитър да заяви пред румънския министър в присъствието на Петър Селимински: "Аз съм политически хайдутин".^{22/} С това съзнание умират и героите в народните песни. Реалната същност на личностите на Хаджи Димитър и Стефан Караджа е в съответствие с настъпилите промени в народното съзнание относно изискванията за героичната личност^{23/}, през епохата на Възраждането. И затова може би народът е създал толкова много песни за тях, което е най-чистото и истинско признание за святото им дело.